

Αφιερωμένο σε όσους «επένδυσαν» στο SPD...

14 Δεκεμβρίου 2013

Καθώς στο Βερολίνο κυοφορείται η κυβέρνηση Μεγάλου Συνασπισμού υπό την κα Μέρκελ, αξίζει να θυμηθούμε μια ιστορία που πρόσφατα βγήκε στην φόρα και η οποία αφορά την προηγούμενη κυβέρνηση Μεγάλου Συνασπισμού, κι εκείνη υπό την κα Μέρκελ, κι εκείνη με συμμετοχή των Σοσιαλδημοκρατών του SPD.

Σε εκείνη την κυβέρνηση υπουργός οικονομικών στο Βερολίνο ήταν ο Πέερ Στάινμπρουκ – ο άνθρωπος που πολύ πρόσφατα ηγήθηκε του SPD στις ομοσπονδιακές εκλογές του Σεπτεμβρίου (κι ο οποίος παραιτήθηκε μετά την αποτυχία του να προσεγγίσει το ποσοστό της κας Μέρκελ).

Το 2005, όπως και σχεδόν κάθε χρονιά πριν ξεσπάσει η Κρίση, η γερμανική κυβέρνηση πάσχιζε με νύχια και με δόντια να μην παραβιάζει τον κανόνα του Μάαστριχτ - σύμφωνα με τον οποίο, ως γνωστόν, το δημόσιο έλλειμμα πρέπει να παραμένει κάτω του 3% (μην ξεχνάμε ότι η Γερμανία ήταν η πρώτη χώρα που παραβίασε αυτόν τον κανόνα παρόλο που η ίδια εισήγαγε ως όρο για την δημιουργία της Ευρωζώνης). Τότε ο υπουργός Στάινμπρουκ κάλεσε μια ομάδα τραπεζιτών και τους ανάθεσε την μυστική αποστολή να βρουν τρόπους να εμφανίσουν δαπάνες του γερμανικού δημοσίου ως... δημόσια έσοδα (ακριβώς όπως είχε κάνει η κυβέρνηση του κ. Σημίτη το 2001 επιστρατεύοντας την Goldman Sachs).

Τραπεζίτες ήταν, τραπεζικά τερτίπια σκαρφίστηκαν. Το πιο «ωραίο» αφορούσε δαπάνες για συντάξεις δημόσιων υπαλλήλων. Κοιτάξτε τι έκαναν:

- (1) Δημιούργησαν ένα χρηματιστηριακό «συμβόλαιο», ας το ονομάσουμε Σ, το οποίο έδινε στον κάτοχό του το δικαίωμα στα κονδύλια που θα ξόδευε το γερμανικό δημόσιο τα επόμενα χρόνια για τις συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων.
- (2) Δημιούργησαν μια offshore εταιρεία, έστω Ε, με έδρα στο Δουβλίνο, όπου ο φορολογικός νόμος εξαιρεί τέτοιες εταιρείες από... φορολόγηση.
- (3) «Πούλησαν» το Σ στην Ε για 8 δις ευρώ
- (4) Προσμέτρησαν αυτά τα χρήματα ως έσοδα του γερμανικού δημοσίου, μειώνοντας έτσι το έλλειμμα του γερμανικού προϋπολογισμού κατά 8 δις ευρώ
- (5) Η ανύπαρκτη, επί της ουσίας, «εταιρεία» Ε ταυτόχρονα πούλησε για μεγαλύτερο ποσό το συμβόλαιο Σ σε τράπεζες όπως η... Dexia (ναι, η βελγο-ολλανδική τράπεζα που φαλήρησε πριν δύο χρόνια) η οποία μεταπώλησε το Σ σε άλλους επενδυτές-τραπεζίτες-χρηματιστές ή το ενέταξε σε κάποια από τα τοξικά της παράγωγα

(6) Όταν τα επόμενα χρόνια ήρθε η ώρα της πληρωμής των συντάξεων του δημοσίου, το γερμανικό δημόσιο όχι μόνο έπρεπε να καταβάλει τις συντάξεις στους συναξιούχους αλλά και πληρώσει τα ποσά (8 δις συν τόκοι συν προμήθειες) που χρωστούσε στους ιδιώτες αγοραστές του Σ.

Όταν είδε τι «όμορφα» λειτούργησε το κολπάκι αυτό, ο Στάινμπρουκ το χρησιμοποίησε άλλες τρεις φορές, π.χ. σε σχέση με τις συντάξεις των γερμανών ταχυδρομικών υπαλλήλων. Με κάθε τέτοια κίνηση ο σοσιαλδημοκράτης υπουργός, και πιο πρόσφατα ηγέτης του SPD, δημιουργούσε κέρδη για χρηματιστές, τράπεζες κλπ με διπλή απώλεια για τον γερμανό φορολογούμενο: μία απώλεια από τους τόκους και τις προμήθειες που προέκυπταν από την σύναψη αυτών των συμβολαίων-παραγωγών, και μια δεύτερη απώλεια από το γεγονός ότι η υπεραξία αυτή (τόκοι και προμήθειες) συσσωρευόταν στον φορολογικό «παράδεισο» του Δουβλίνου όπου απέφευγαν την γερμανική εφορία.

Γιατί σας τα λέω αυτά; Για έναν απλό λόγο. Πολλοί συμπατριώτες μας «επένδυσαν», προ των γερμανικών εκλογών του Σεπτεμβρίου, στην «ελπίδα» μιας νίκης των σοσιαλδημοκρατών (του SPD) που, δήθεν, θα «έβλεπε» το πρόβλημα της Κρίσης του Ευρώ, και της Ελλάδας πιο συγκεκριμένα, μέσα από τον φακό του ορθολογισμού και μιας ηθικής διαφορετικής από εκείνη της κας Μέρκελ. Για μήνες τώρα προειδοποιούσα ότι αυτές οι «επενδύσεις» ήταν είτε ανόητες είτε εκ του πονηρού. Η πιο πάνω ιστορία επιβεβαιώνει αυτές τις προειδοποιήσεις: Οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες, όπως ακριβώς και οι «δικοί» μας, δυστυχώς έχουν απωλέσει εδώ και πολλά χρόνια την οποιαδήποτε πρόσβαση διέθεταν, πάλοι ποτέ, στον ορθολογισμό και στο ήθος.